

[Paul Schlüter.]

borgere, har lyst til at blive ved med det. Det er ved at være en social hovedopgave, og derfor må skattelettelse især få virkning for mellemindkomsterne. Folk med mellemindkomster må have et friere forbrugsvalg, ellers mister de lysten til at være loyale samfundsborgere. Derfor må vi have marginalskatten sat ned, og det kan gøres. Vi vil fastholde vore skatteforslag, og vi vil forhandle med regeringen for at tilvejebringe forudsætningerne for, at vore skatteanker kan gennemføres. Derfor er vi også til rådighed sommeren igennem, hvis regeringen ønsker vor bistand.

Jeg tror, befolkningen forlanger en ny udviklingslinje — og har krav på den — i dansk politik. Ikke et revolutionært brud på, hvad vi kender, men trods alt et opgør med den gamle automatik. Befolkningen forventer resultater af os 179, som taler herinde måned efter måned, og som skal gøre det, for det er folkestyrets væsen at tale til og med hinanden. Men folk ønsker resultater. Jeg tror, at de fleste ude i befolkningen: de fleste socialdemokrater, de fleste konservative, de fleste venstrefolk, de fleste radikale og måske endda de fleste SF-ere, ønsker et handlekraftigt folketing, hvor der samarbejdes, men om en midterlinje.

Det konservative folkeparti har ikke sidet og vil ikke sidde i fremtiden passivt for at nøjes med at registrere ulykkerne, efterhånden som de indtræder. Vi søger og har søgt indflydelse, men vi er ikke så naive, at vi tror, at der er store chancer for, at vi kan få den på de afgørende områder i regeringens politik. Vi ved, at statsministeren søger venstre over, for det har han sagt. Regeringen har gang på gang placeret sin politiske vilje i lommerne på SF og nu altså også hr. Moses Olsen. Det er et skidt sted at have den liggende. Jeg tror også, det opfattes sådan af de fleste socialdemokratiske vælgere. Regeringen har valgt side i den økonomiske politik. Hvem vil så fortænke os i, at når der en dag kommer et nyt folketingsvalg, vil vi arbejde for ikke bare at fastholde, men forøge det flertal, der var på sidste valgdag af ikke-socialistiske vælgere i Danmark? Udviklingen får vi nok ikke afgørende vendt før efter et nyt valg, som kan føre til et regeringssamarbejde mellem K, V og R.

Poul Hartling: Den socialdemokratiske ordfører følte åbenbart, at regeringens arbejde hårdt trængte til at blive rost, og der er jo ikke andre til det end hr. Orla Møller. Jeg tror ikke engang, SF vil. Men hr. Orla Møller var til rådighed. Han talte, som han selv sagde, uden blufærdig rødmen, og det er rigtigt nok. Blufærdighed prægede ikke hans tale. Så er det i hvert fald den blufærdighed, som man staver med 2 f'er. Han manglede heller ikke ord. Jeg lagde mærke til, at han en halv snes gange dvs. ca. hvert andet minut, brugte ordet „overordentlig“: overordentlig stor betydning, overordentlig betydningsfuld lovgivning, overordentlig bredt samarbejde — bredere end 5 partier kan det vel ikke blive. Han brugte disse ord med stor energi, men igennem de overordentlig rosende ord kunne man godt høre, at det ikke var let for ham. Han kæmpede åbenbart med sit bedre jeg, og han vandt hele tiden — undtagen da det undslap ham, at det ikke var dejligt at være socialdemokrat for tiden. Det tror jeg er rigtigt.

Den folketingssamling, som vi beskæftiger os med, er en samling, der nok skal blive husket i dansk politisk historie. Den begyndte med, at vi kunne konstatere et klart flertal for dansk medlemskab af EF, og den begyndte med et statsministerskifte.

Samlingen har da for det første været præget af, at Danmark siden 1. januar 1973 har været et af de ni lande i De europæiske Fællesskaber. Vi har derfor måttet gennemføre en række nødvendige justeringer af dansk lovgivning, for at vi kunne tilpasse os fællesskabet.

Økonomisk har vi kunnet konstatere en række fordele af medlemskabet allerede. Vigtigst i denne økonomiske sammenhæng er naturligvis erhvervenes bedre muligheder. For landbrugserhvervet har medlemskabet betydet bedre priser for dansk landbrugseksport og altså en merindtjening på produktionen, som har været hårdt tiltrængt og glædeligt mærkbar. For andre eksporterhverv, fiskeri og industri, er det også tydeligt, at plussiderne er de overvejende, selv om det næppe er muligt at opføre resultatet nøjagtigt i tal endnu. Dertil kommer, at vi i udligningsbeløb og restitutionser har fået udbetalt over 900 mill. kr. fra EF, så selv om vi må fraregne Danmarks